

**Громадська організація
«Львівська педагогічна спільнота»**

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ

**УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Особистість, сім'я
і суспільство: питання
педагогіки та психології»**

22–23 листопада 2019 р.

Частина I

**Львів
2019**

Панов М. С. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ АДАПТАЦІЇ/РЕАДАПТАЦІЇ	100
--	-----

НАПРЯМ 4. ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ

Бондар К. В. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СОВРЕМЕННЫХ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫХ И МУЛЬТИМЕДИЙНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ОБУЧЕНИИ РКИ В НЕЯЗЫКОВЫХ ВУЗАХ.....	104
---	-----

Закусилова Т. О. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗІ ЗБЕРЕЖЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я.....	105
--	-----

Мацейків Т. І. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СКЛАДНИКА КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ	108
--	-----

Мрачківська О. В., Моклюк М. О. ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОВЕДЕННЯ РІЗНИХ ЕТАПІВ УРОКІВ ФІЗИКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНОЇ ДОШКИ.....	110
--	-----

Никоненко Н. В., Федіско А. В. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ	114
---	-----

Ордіна Л. Л. КУЛЬТУРОТВІРНА ФУНКЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	118
---	-----

Резниченко Е. К., Огиенко А. С. ЭФФЕКТИВНОСТЬ РАБОТЫ СТУДЕНЧЕСКИХ НАУЧНЫХ КРУЖКОВ СОГЛАСНО ОПРОСУ СТУДЕНТОВ ХАРЬКОВСКОГО НАЦИОНАЛЬНОГО МЕДИЦИНСКОГО УНИВЕРСИТЕТА	120
---	-----

Сівачинська І. І. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАГІСТРІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 012 «ДОШКІЛЬНА ОСВІТА»	123
---	-----

Ордіна Л. Л.
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри теоретико-правових
та соціально-гуманітарних дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Київська область, Україна

КУЛЬТУРОТВІРНА ФУНКЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасна освітня ситуація, що характеризується посиленням культурологічних підстав педагогічної науки і практики, формуванням єдиного загальноєвропейського освітнього простору, прагненням до діалогу культур, потребою в актуалізації педагогічного знання обумовлює тенденцію до «культуроцентричної» організації освіти.

Культуротвірна функція освітнього середовища закладу вищої освіти забезпечує збереження, передачу, відтворення і розвиток культури засобами освіти. Здійснення культуротвірної функції у формуванні освітнього середовища припускає орієнтацію освіти на відбір культуровідповідності змісту і відтворення в освітніх структурах культурних зразків і норм, які проєктують елементи освітнього середовища. Культурна сутність людини є системотвірним компонентом її цілісності. Важливою передумовою культуротвірної функції освітнього середовища виступає культурна ідентифікація, що встановлює подібність між собою і своїм народом, будується на принципі продукування ідентичності – індивідуальної, національної, європейської. Культурна ідентифікація – це переживання почуття приналежності до національної культури, інтернаціоналізація (прийняття в якості своїх) її цінностей, проживання власного життя у формах культурного буття народу, відповідно до таких зразків українського життя, як, наприклад, соборність, духовність, патріотична самосвідомість, побутова обрядовість та ін.

Потреба належати до групи, яку можна окреслити, вважається природною властивістю людей: родина, клан, стан, суспільна верства, держава теж є різними історичними формами реалізації людських потреб. «Елементами, пише І. Берлін, – що констатують суспільство, вважалися: спільність предків, спільність мови, звичаїв, традицій, пам'яті, неперервне й тривале проживання на тій самій території. Таке розуміння однорідності підкреслювало відмінність між даною групою та її сусідами, посилювало відчуття племінної, культурної чи національної солідарності, а водночас і почуття окремоті [1, с. 98].»

Ідентифікація охоплює динамічні, процесуальні аспекти формування ідентичності. Поняття «ідентифікація» було введено З. Фрейдом і активно використовувалося неофрейдистами. У психоаналітичній традиції ідентифікація трактується як центр, механізм, що забезпечує здатність «Я»

до саморозвитку. Поняття ідентифікації широко використовується в соціології та соціальній психології (Ч. Кулі, Дж. Г. Мід, Т. Парсонс та ін), де ідентифікація розглядається як найважливіший механізм соціалізації, що виявляється у прийнятті індивідом соціальних ролей, засвоєнні соціокультурних зразків і моделей поведінки [2].

Національна ідея на певному етапі формування освітнього середовища закладу вищої освіти стає чинником, що ідентифікує культурну спільноту. Генератором національної ідеї виступає національна інтелігенція. Політичний зміст і спрямування її визначає еліта. Виховувати національно свідому еліту, яка, в свою чергу розвиває свою державу – необхідна умова і засіб вирішення найважливіших проблем духовного розвитку особистості закладу вищої освіти. Серед них – збереження та відродження української мови, взаєморозуміння і взаємоповага особистостей і народів, що населяють Україну, культурно-історичне успадкування та історична пам'ять, виховання українського національного характеру та ін. Ці умови передбачають створення особливого середовища української національної вищої школи.

Ставлення до людини як суб'єкта є головною ознакою освіти, здійснюваною в контексті культури. Суть цього відношення добре визначив Ш.А. Амонашвілі, обґрунтувавши особистісно-гуманний підхід в освіті [3]. Гуманний підхід, на думку вченого, полягає в оптимістичному мисленні педагога, який припускає ціннісне ставлення до кожного суб'єкта навчання, шанування його самобутності, розуміння того, що студент має власну життєву історію, власне «Я», свій внутрішній світ, що йому властиві пристрасті і переживання (як згодом пише Ш. А. Амоношвілі, – пристрасть до розвитку, пристрасть до дорослості, пристрасть до свободи), що дитині в будь-якому віці властиві честь і гідність, що він жадає справедливості, потребує співчуття, спілкування, діалогу та підтримки, що він здатний мислити і творити, наділений свободою морального вибору, може робити помилки, але здатний до їх усвідомлення, покаяння і відродження на краще [3].

Отже, культуротвірна функція освітнього середовища закладу вищої освіти уможливорює виховання незалежно мислячого і здатного до саморозвитку інтелектуала, формування його ціннісних ідентичностей, оскільки людина є істотою соціальною, вона вимагає комфортного відчуття спільноти, що, зокрема, виражається у приналежності до певної національної культури. Сучасний заклад вищої освіти в Україні покликаний формувати «національну ідентичність, нести відповідальність перед суспільством [13]», якщо він розглядається як охоронець національної культури. Основним механізмом цього процесу є власна активність особистості, включеної в виховний процес в якості його суб'єкта і співавтора. Тому культуро відповідність виховання з раннього дитинства направляє головну увагу на розвиток суб'єктних властивостей особистості: внутрішньої незалежності, самостійності, самодисципліни, самоконтролю, самоврядування, саморегуляції, здатності до рефлексії та ін.

Список літератури:

1. Ісайя Берлін. Націоналізм: знехтувана сила // Сучасність. 1993. – № 3. – С. 98.
2. Культурологія ХХ. Енциклопедія. <http://psylib.org.ua/books/levit01/>
3. Амонашвили Ш.А. Размышления о гуманной педагогике. М.: 1995. – 496 с.
4. Ідея Університету: Антологія / Упоряд.: М. Зубрицька, Н. Бабалик, З. Рибчинська; відп. ред. М. Зубрицька. – Львів: Літопис, 2002. – С. 20.

Резниченко Е. К.

*кандидат медических наук,
доцент кафедри неврології № 1*

Огиенко А. С.

*студентка ІV курсу ІІІ медического факультета
Харьковский национальный медицинский университет
г. Харьков, Украина*

ЭФФЕКТИВНОСТЬ РАБОТЫ СТУДЕНЧЕСКИХ НАУЧНЫХ КРУЖКОВ СОГЛАСНО ОПРОСУ СТУДЕНТОВ ХАРЬКОВСКОГО НАЦИОНАЛЬНОГО МЕДИЦИНСКОГО УНИВЕРСИТЕТА

Студенческие научные кружки (СНК) – это большая платформа для привлечения студентов к научной деятельности, возможность определить для себя направление, в котором можно дальше развиваться, стимуляция к написанию научных работ, а так же защищать свои работы на научных конференциях. Главной задачей всех научных кружков является заинтересовать студента, показать ему спектр возможностей, в которых он может работать. Ведь работа кружков не заключается лишь в занудном чтении докладов, каждая кафедра пытается добавить своих красок и привлечь к научной деятельности. Научно-исследовательская работа студентов совмещает в себе практику и обучение, в свою очередь практика направлена на развитие профессионального мышления, закрепление, полученных в процессе обучения, знаний [1; 2].

Цель исследования: проанализировать эффективность работы СНК на основании опроса студентов Харьковского национального медицинского университета (ХНМУ), в котором огромное количество различных научных кружков и безграничные возможности для научной деятельности отечественных и иностранных студентов.

Как только первокурсник переступает порог нашей Alma Mater для него открываются двери всех кафедр базовых наук, которые изучают студенты первые три года. На первом курсе, несомненно, каждый студент